KARANLIKTAN gelen ADAM
Hikâye: ROBERT E. HOWARD Senaryo: ROY THOMAS Çizer: BARRY SMITH
CONAN ZUCHOTL DENİLEN BU KENTİN LABİRENTLERİNDEN GERİ DÖNERKEN BİR REHBERE İHTİYAÇ DUYMUYORDU, ÇÜNKÜ İLKEL İÇGÜDÜLERİ ONU YANILMAKSIZIN YÖNLENDİRİYORDU...
HER ZAMANKİ GİBİ, KILICI ELİNDE, AZAMETLE YÜRÜYORDU. MAVİ GÖZLERİ KIPIRDAYAN HİÇBİR GÖLGEYİ KAÇIRMIYORDU...
FAKAT, ŞİMDİ KORKTUĞU ÖLÜ ZOTALANCILARIN SİLİK HAYALETLERİ DEĞİLDİ... PUSUYA YATMIŞ ONU BEKLEYEN ESKİ MÜTTEFİKLERİ TECUHLTLİLERDİ...
BÜYÜK SALONU GEÇİP ARKA ODALARA DOĞRU İLERLERKEN BİR ŞEYİN ÖNÜNDE HAREKET ETTİĞİNİ SEZDİ... NEFES NEFESE, GÜRÜLTÜYLE SOLUK ALAN BİR ŞEYİN...

...VE BİR ADAM OLDUĞUNU GÖRDÜ..
...BİR KAN GÖLÜNÜN İÇİNDE, SON BİR GAYRETLE SOĞUK TAŞLAR ÜZERİNDE SÜRÜNEN BİR ADAM..
TECHOTL?!
CONAN! OLMEC.. SARI SAÇLI KADINI... KAÇIRDI..
DEMEK BU YÜZDEN BENİ ORTADAN KALDIRMAK İSTEDİ!
AMA BURAYA KADAR SÜRÜNMEYİ BAŞARDIM... BU KADAR UZAĞA.. KENDİ KANIMDA!
BEN... ONA KARŞI KOYDUM! BENİ... ÖLDÜRDÜĞÜNÜ SANIYOR..
KADINI BUL... VE KAÇIN! OLMEC YALAN SÖYLEDİ... BAŞKA EJDERHA YOK.. ÖLDÜRDÜĞÜN SONUNCUSUYDU..
KIZI... ODAYA GÖTÜRDÜ...

CONAN'I KALIN TAŞ GİRİŞE YÖNELTEN BOĞUK BİR İNSAN ÇIĞLIĞIYDI...
TANRILAR ADINA! OLMEC!
HEM DE İŞKENCE MASASINA BAĞLANMIŞ!
ÇOK ZEKİCE BİR DÜZENEK.
HER HAREKETİNDE DEMİR TOP SANA BİRAZ DAHA YAKLAŞIYOR..
....SONUNDA SENİ EZİP PÜREYE ÇEVİRECEK.
MMFFF
İLGİNÇ...
ŞİMDİ SÖYLE BAKALIM... BURDA NE YAPIYORSUN?
SET AŞKINA ŞUŞEYE DİKKAT ET!
NE İÇİN? ZAMANIM OLSAYDI DA...
...ŞU DEMİR YIĞININ KAFANI EZİŞİNİ SEYREDEBİLSEYDİM!
AMA ACELEM VAR.. VALERİA NEREDE?
TASCELA'NIN ELİNDE. YAŞAMINI VE GENCLİĞİNİ, GENÇ, GÜZEL KADINLARI KURBAN EDEREK YENİLEMEK ZORUNDA.
TECUHLTLİ KAPILARI KİLİTLENMİŞTİR. AMA GİRMENİN BİR YOLUNU BİLİYORUM!
O HALDE YOLU GÖSTER.. VE NUMARA YAPMA..
...YOKSA KEŞKE O DEMİR TOPUN ALTINDA KALSAYDIM DERSİN!
YÜRÜ!

TECUHLTLİ BU GİZLİ GEÇİDİ KENDİSİ YAPMIŞTI... AMA TASCELA BİR GÜN BUNU ÖĞRENDİ. VE AŞKI NEFRETE DÖNÜŞTÜKTEN SONRA...
...GEÇİDİ KULLANMASINI ENGELLEDİ... BÖYLECE ZOTALANCLILAR ONU YAKALADILAR... VE CANLI CANLI DERİSİNİ YÜZDÜLER!
ARTIK BU GEÇİDİ BİLEN TEK KİŞİ TASCELA! BEN DE ONU TAKİP EDERKEN ÖĞRENDİM...
SÖYLESENE OLMEC, TASCELA GERÇEKTEN ÖLÜMSÜZSE, ONU NASIL YENMEYİ UMUYORSUN?
BÜYÜ YAPABİLDİĞİ DOĞRU.
...AMA SIRTINDA BİR BIÇAKLA HİÇ ŞANSI KALMAZ...
İKİMİZDEN BİRİ DİĞERİNİ YILLAR ÖNCE ÖLDÜRMELİYDİ!
...AMA BUGÜNE KADAR BİRBİRİMİZE İHTİYACIMIZ VARDI...
..BÜTÜN ZOTALANCLILAR ÖLENE KADAR YANİ ÖYLE Mİ?
AAIEEE
BİR KADIN SESİ!
VALERIA!
GİT VE CEHENNEMDE ONA KATIL!
CONAN, BARBAR İÇGÜDÜLERİ SAYESİNDE...
...OLMEC'İN ÖLÜMCÜL DARBESİNDEN KURTULARAK..
...ONUN ÇELİK GİBİ KASLI KOLUNU KAVRADI VE BERABERCE MERDİVENLERDEN AŞAĞI...
...BİLİNMEZ KARANLIĞA YUVARLANDILAR...

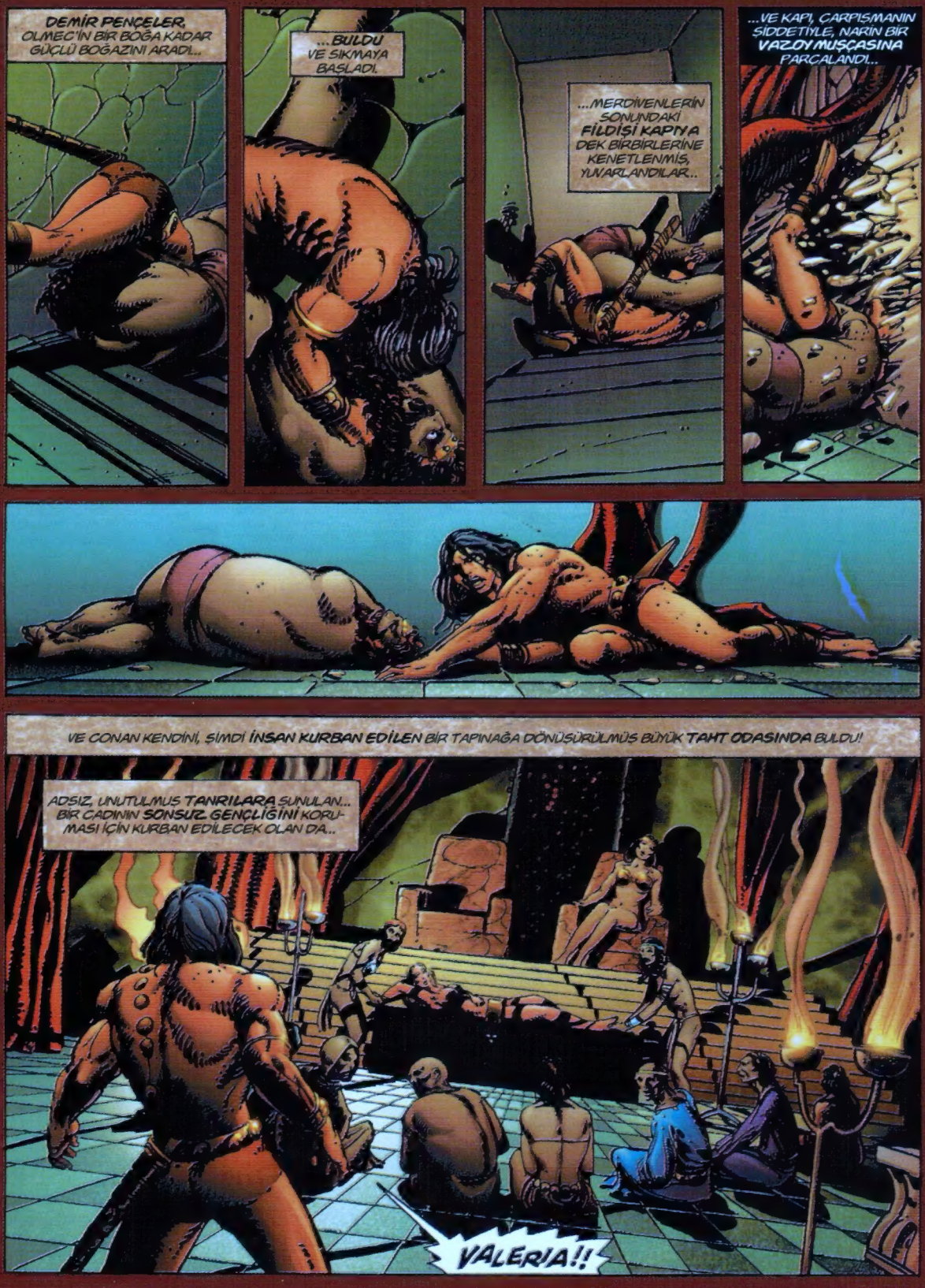
DEMİR PENÇELER, OLMEC'İN BİR BOĞA KADAR GÜÇLÜ BOĞAZINI ARADI...
...BULDU VE SIKMAYA BAŞLADI.
...MERDİVENLERİN SONUNDAKİ FİLDİŞİ KAPIYA DEK BİRBİRLERİNE KENETLENMİŞ, YUVARLANDILAR..
...VE KAPI, ÇARPIŞMANIN ŞİDDETİYLE, NARİN BİR VAZOYMUŞÇASINA PARÇALANDI...
VE CONAN KENDİNİ, ŞİMDİ İNSAN KURBAN EDİLEN BİR TAPINAĞA DÖNÜŞÜRÜLMÜŞ BÜYÜK TAHT ODASINDA BULDU!
ADSIZ, UNUTULMUŞ TANRILARA SUNULAN... BİR CADININ SONSUZ GENÇLİĞİNİ KORUMASI İÇİN KURBAN EDİLECEK OLAN DA...
VALERIA!!

DİZ ÇÖKMÜŞ OLANLAR... TECUHLTLİ HALKININ SON HAYATTA KALANLARI... BİR PRENSESLERİNİN BEDENİNE, BİR DE CONAN'A BAKTILAR..
AMA VALERİA'NIN BAKIŞLARI SESSİZCE YALVARIYORDU... TASCELA'NIN SESİ İSE ALAYCI BİR KAHKAHAYA DÖNÜŞTÜ...
...BU DA, BARBARIN DAMARLARINDAKİ KANI TUTUŞTURDU!
KALTAK!
ÖFKEYLE ATILAN CONAN, GİZLİ TUZAKLARIN FARKINA VARMAMIŞTI...
...TABİİ, DEMİR KAPANIN SİVRİ DİŞLİ ÇENESİ ACI VEREREK HIZLA KAPANANA DEK!
ARRR
APTAL!
BENİ GAFİL AVLAYABİLECEĞİNİ Mİ SANDIN?
ŞİMDİ OLDUĞUN YERDE KAL VE İZLE... BEN TATLI ARKADAŞINI KADERİYLE TANIŞTIRIRKEN...
...SEN DE, DAHA ZAYIF BİR ADAMI DELİRTEBİLECEK BİR ACI İÇİNDE KIVRAN!
BİZ TECUHLTLİLER ARTIK ÇOK AZIZ... ÇÜNKÜ, İÇİMİZDEN ÜÇÜ DAHA AKINDA KATLEDİLENLERİ YERALTINDAKİ MEZARLARINA GÖTÜRÜRKEN ORTADAN KAYBOLDU...
BU APTALLAR, ONLARI TOLKEMEC'İN HAYALETİNİN GÖTÜRDÜĞÜNÜ SÖYLÜYORLAR.. AMA HAYALET SADECE BİR EFSANE!
TEK GERÇEK BU...
BU GENÇ BEDEN... VE AKAN KAN...
...BU BIÇAK..

...VE TASCELA!
SANA ÖLÜM ÖPÜCÜĞÜNÜ VERİRKEN KADIN, BU BIÇAĞI GENÇ GÖĞSÜNE SAPLAYACAĞIM...
...VE SENİN YAŞAMIN, ÖLEN VÜCUDUNDAN, BENİMKİNE AKACAK!
HA? SEN NEYE BAKIYORSUN ÖYLE?
YO! HAYIR! BU... OLAMAZ!
TOLKEMEC!
İNSANA AİT OLMAKTAN ÇOK, ORANTISIZ, BİR SÜRÜNGENE AİTMİŞ GİBİ DURAN BEDENDEN TİZ BİR KAHKAHANIN DIŞINDA YANIT GELMEDİ...
HAYALET DE EFSANE DE DEĞİLMİŞİ
...O CANLI..
ÖLÜLERİN KEMİKLERİ ARASINDA ON İKİ YIL GEÇİRDİKTEN SONRA HÂLÂ YAŞIYORUM!
ÖLÜLERİN O DEHŞET VERİCİ DÜNYASINDA NASIL BİR YAŞAM GEÇİRDİN, TOLKEMEC? VE GERİ GELMEK İÇİN NEDEN BU KADAR BEKLEDİN?
AH!.. YOKSA ORADA SAKLI BİR ŞEYİ Mİ ARIYORDUN?
...ŞU ANDA ELİNDE TUTTUĞUN ŞEYİ! AMA NE..?
TOLKEMEC'İN TEK YANITI YİNE O UĞURSUZ KAHKAHAYDI... AKLINI YİTİRMİŞLİKTEN YA DA, ARTIK BİR İNSAN OLMADIĞINDAN DEĞİL... HATIRLADIĞI TEK ŞEY YILLARDIR İÇİNDE BİRİKTİRDİĞİ İNTİKAM DUYGUSUYDU!
KEMİKLİ ELLERİNDEKİ YEŞİM KAKMALI ASAYI SALLADI.. ASA ÖNCE PEMBEYE, SONRA KIZILA DÖNDÜ...
...KESKİN BİR ÇATIRDAMA SESİ DUYULDU.

BİR IŞIN DEMETİ TASCELA'NIN YANINDAKİ KADINI DELİP GEÇTİ...
...VE KARA METAL SUNAĞA ÇARPTI!
KADIN TUTUŞARAK YERE YIĞILIRKEN...
...VALERİA GİZLİCE BAĞLARINI ÇÖZÜYOR...
...VE KORKUDAN ÇILGINA DÖNMÜŞ TECUHLTLİLER KAÇIŞIYORDU...
OLMEC'İN TAHT ODASI TAM BİR CEHENNEME DÖNÜŞMÜŞTÜ...
...VE KATLİAM BAŞLADI!
MİTRA!
CONAN KARMAŞANIN ORTASINDA BİLE, HER IŞIN DEMETİNİN YA SUNAĞA YA KAPI MENTEŞELERİNE İSABET ETTİĞİNE DİKKAT ETTİ...
...SANKİ, ASANIN GÜCÜNÜ GÖSTERMESİ İÇİN METALE İHTİYACI VARDI.
BU ARADA TOLKEMEC ASASINI BELLİ BİR KURBAN SEÇMEKSİZİN, TASCELA'YI BİLE HEDEF ALMAKSIZIN KULLANIYORDU...
...ÖNÜNE ÇIKANI YOK EDİYORDU...
...ÇILGIN KAHKAHALARININ UĞURSUZ YANKILARI LANETLENMİŞ ERKEK VE KADINLARIN ÇIĞLIKLARINI BİLE BASTIRARAK ODAYI DOLDURUYORDU... TA Kİ TECUHLTLİLERDEN...
...SADECE TASCELA HAYATTA KALANA KADAR...
TOLCEMEC ALEVLER İÇİNDEKİ ODADA ÇILGINCA DANS EDERKEN...
...TASCELA, KAPANA KISILMIŞ BARBARA DOĞRU KOŞTU...

YAKINA GEL CADI! EĞER O HANÇERİ BANA SAPLAMAYA KALKARSAN...
SENİ SERBEST BIRAKIRSAM ONU ÖLDÜREBİLİR MİSİN?
NE DÜŞÜNÜYORSUN?
BENİ KURTAR... VE BIÇAĞINI BANA VER! BAŞKA ŞANSIN YOK!
BAŞKA ŞANSIN YOK!
ÖLDÜR ONU..
ONA KARŞI KULLANABİLECEĞİM HİÇBİR BÜYÜ YOK!
BÖYLESİ DAHA İYİ!
CROM! BACAĞIM ORMAN EJDERLERİ DİŞLERİNİ GEÇİRMİŞ GİBİ ACIYOR..
YİNE DE, SU YANMIŞ CESETLERDEN KURTULDUĞUMDA..
...ONU ÖLDÜRÜP ÖLDÜREMEYECEĞİMİ GÖRECEĞİZ!
TOLKEMEC!
İNSANLIK DIŞI BİR GÜLÜMSEME TOLKEMEC'İN KARANLIK, SÜRÜNGENİMSİ YÜZÜNÜ AYDINLATTI..
...VE BİR KEZ DAHA ASASINDAN ALEVLER ÇIKTI..
...MAVİ RENKLİ IŞIN DEMETİ KİMMERYALI'NIN TAM ARKASINDAKİ METAL SAMDANA İSABET ETTİ...
CONAN BİR DAHA TOLKEMEC İLE METAL BİR ŞEY ARASINDA DURMAYACAĞINA YEMİN ETTİ...
...VE TASCELA'NIN TİZ ÇIĞLIKLARI VE YANIK BEDEN KALINTILARI ARASINDA ÖLÜMÜNE BİR MÜCADELE BAŞLADI...
ÖLDÜR ONU APTAL!
ÖLDÜR ONU!

TOLKEMEC ÇILGINCA DÖNMEYİ KESMİŞTİ... ŞİMDİ ODAYA DERİN BİR SESSİZLİK HAKİMDİ...
...TEK DUYULAN, HIZLA HAREKET EDEN AYAKLARIN SÜRTÜNMESİYLE ÇIKAN HIŞIRTIYDI.
...TOLKEMEC'İN KARŞI KARŞIYA OLDUĞU, HAYKIRARAK ACILAR İÇİNDE ÖLENLERİNKİNDEN ÇOK DAHA ACIMASIZ BİR OYUNDU.
YA KADINLAR?
GERGİN VE SESSİZCE İZLİYORLARDI...
...NEFESLERİNİ TUTMUŞLARDI.
TOLKEMEC BİR HAMLE YAPTIĞINDA...
...CONAN DA HAMLE YAPTI.
...SANKİ GÖZLERİ, DUDAKLARI, GÖRÜNMEZ İPLERLE BİRBİRLERİNE BAĞLANMIŞ GİBİ... HATTA YAŞAMLARI.
YİNE DE, CONAN, ÇILGIN BAKIŞLI DÜŞMANINA DOĞRU YAKLAŞIYORDU...
...BİRAZ DAHA YAKLAŞTI...
...BRONZ TENLİ BACAKLARI BİR PANTER GİBİ ATILMAYA HAZIRLANIYORDU...
...O SIRADA VALERİA BİR ÇIĞLIK ATTI:
CONAN! KAPI!!
METAL KAPI ARKAN...

O ANDA TOLKEMEC'IN ASASINDAN KIRMIZI IŞIN DEMETİ SANKİ CANLIYMIŞ GİBİ FIŞKIRDI...
FAKAT, IŞIN BEDENİNİ SIYRARAK GEÇERKEN CONAN ANİ BİR SIÇRAYIŞLA YANA DOĞRU KAÇTI..
...VE BIÇAĞINI FIRLATTI...
...BIÇAK HEDEFİNİ BULDU!
TOLKEMEC'IN SEĞİRMELERLE SARSILAN BEDENİNDEN YAŞAM UZAKLAŞIRKEN TASCELA ÖNE ATILDI..
...AMA CONAN'A YA DA DÜŞMANINA DOĞRU DEĞİL...
...ASAYA DOĞRU!
BEN TOLKEMEC'DEN ÇOK DAHA ÇEVİĞİM BUDALA!
ZATEN BACAĞINDAKİ O YARAYLA..
YARAYLA NE, KADIN?

NE?
BUNU YAPMAK ZORUNDAYDIM!
KENDİME OLAN SAYGIM İÇİN!
EVET... ARTIK DÜŞMANI KALMADI.
VE BEN KOCA BİR EJDERİ YİYECEK KADAR ACIM.
CROM! CEHENNEMİ BİR GECEYDİ!
YARANI SARMAMIZ GEREK!
YÜRÜYEBİLİRİM... GİDELİM... ONLARIN UĞURSUZ MÜCEVHERLERİNİ BİLE İSTEMİYORUM ARTIK
DÜNYADA İKİMİZ İÇİN DE PEK ÇOK YAĞMALANACAK ŞEY VAR.
ÖYLE, KIZ!..
BİRLİKTE FETHEDEMEYECEĞİMİZ..
...HİÇBİR ŞEY YOK..
STİGYALILAR LİMANLARINI TİCARET SEZONU İÇİN AÇMADAN BİR TEKNEYE AYAK BASARIZ..
CROM! SONRA DA..
...BÜTÜN DÜNYAYA YAĞMACILIĞIN NE DEMEK OLDUĞUNU GÖSTERİRİZ!
SON

RED SONYA VE KIZIL TIRNAKLAR

BARBAR CONAN #23-26 VE **SAVAGE TALES** #2-3'E
KİŞİSEL BİR BAKIŞ, ROY THOMAS

Dünya mükemmel bir yer olsaydı, Conan Klasik Maceralar serisi'nin dördüncü cildi Barbar Conan #22'deki macera ile başlardı, #23'teki ile değil... Ama içinde yaşadığımız dünyada bu aynı zamanda Dark Horse'un Conan #1'i yeniden basması gerekliliğini doğuracaktı çünkü Marvel'ın cesur Kimmeryalı enkarnasyonunun #22'si, bir tekrar basımdı.

Kısaca zamanımız yoktu...

Marvel ile işlerin gidişatı konusundaki mutsuzluğumuz (çalışma programı, maaş bordroları ve sanırım diğer ne varsa dahil olmak üzere) gitgide artarken, Barry her zaman kusursuz bir profesyonel olarak birlikte geçirdiğimiz yıllar boyunca Robert E. Howard'ın barbar kreasyonunun adaptasyonu yapmıştır. Ancak her sayıya harcadığı zaman giderek artıyordu. Çizer her kareye daha çok zaman ayırmak ve detaylar üzerinde daha fazla çalışmak istiyor diye ne aylar uzar ne de çalışma programı esnetilir. Bu yüzden Barry'e sayılar arasındaki süre gittikçe kısaltılıyormuş gibi geliyordu. Belki de Barbar Conan'ın iki aylık olarak çıktığı, henüz ayaklarının üzerinde duramadığı günleri özlüyordu. Sonradan satış rakamlarındaki artış yayıncı Martin Goodman'ın #6'dan itibaren Conan'ı aylık bir yayına çevirmesine yetti. (Bu kararı verirken çizerin, yazar ve yardımcı editörün -yani benim- ve hatta editör Stan Lee'nin bile fikrini sormamıştı).

Bugün Conan #22'nin öyküsünün neden o kadar geciktiğini ve çaresiz yeniden basıma başvurduğumuzu tam olarak hatırlayamıyorum. Sadece #22'nin kapağını Barry yaptığı halde, iç sayfalardaki yeniden basıma uymadığını söylemekle yetinip, asıl hikâyeye başlayayım.

Robert E. Howard'ın "Akbabanın Gölgesi" adlı kısa öyküsü Conan macerası olmadığı gibi, kılıç ya da büyü öyküsü de değildi. Okuyucu onunla ilk kez The Magic Carpet adlı pulp derginin Ocak 1934 sayısında karşılaşmıştı. Öykünün kahramanı, Gottfried von Kalmbach adında "sıkı içici, iyi savaşçı" bir Alman şövalyesiydi. 1529 senesinde kendisini Kanuni Süleyman ve Türk ordusunun kuşatması altındaki Viyana'da buluyordu. Öykünün konusu kısaca, Süleyman'ın birkaç sene önceki bir savaşta kendisini yaralayan Gottfried'den intikam almak için kellesinin peşine düşmesiyle ilgiliydi.

O güne kadar Barry ile birlikte REH'in Conan dışı öykülerini Kimmeryalı maceralarına adapte etme konusunda deneyim kazanmıştık. Kalmbach'ı da Conan'a dönüştürmek bizim için zor olmayacaktı. Ve "The Black Hound of Vengeance - Kara Köpek" macerasının sonunda Kimmeryalı'nın yüzünde yara izi bıraktığı Turan Prensi Yezdigerd de hikâyeye cuk oturuyordu. Ama bu "Akbaba'nın Gölgesi"ni çizgiromana adapte etme konusunda beni heyecanlandıran tek sebep değildi.

Asıl sebep Rogatine'li Red Sonya idi...

Bir süredir genç Conan'ın yaşamına dişi bir savaşçı kazandırma konusunu düşünüp duruyordum. Conan'ın ileriki yıllarda karşılaşacağı dişi korsanlar Belit ve Valeria ayarında bir kız... Hatta yeni yoldaşın saçının ne renk olacağına bile karar vermiştim. Belit kuzgun siyahi upuzun saçlı, Valeria ise sarışındı. Bu yüzden bu yeni kız da kızıl olmalıydı...

Keşke o zamana kadar REH'in Conan dışında kalan işlerine aşina olduğumu söyleyebilseydim de "Gölge"yi hemen akıl edebilmiş olsaydım ve hatta elimde bir de Magic Carpet kopyası olsaydı. Ancak işin gerçeği, Conan meraklısı Allan Howard (Robert E.'yle akrabalığı yoktur) bana yardımcı oldu. 1969 yılında REH'in Kimmeryalı maceralarını kaleme alma konusunda veteran sayılan bilim kurgu-fantezi yazarı L. Sprague de Camp, efsanevi fanzin Amra'dan kılıç ve büyü makalelerinin toplandığı bir kitabın editörlüğünü yapmıştı.

Biraz araştırma merakından, biraz da esin kaynağı olsun diye edindiğim bu kitapta yeniden yayınlanan makalelerden biri Allan Howard'a ait, REH'in Haçlılar ve biraz daha sonrası döneme kurguladığı maceraları irdeleyen "Conan on Crusade" idi. Makalede bir paragrafın tamamı "Akbaba'nın Gölgesi"ne adanmıştı ve oldukça yeterli sayılırdı çünkü şu iki cümle ile bitiyordu:

"Von Kalmbach kızıl saçlı Rus kadın ile birlikte çılgınca çarpışıyor. Bu kızıl saçlı kadın savaşçı Conan için ideal bir arkadaştı. Aslında, onun için biraz fazla bile olabilirdi."

Aklım hemen çeliniverdi. Allan Howard'ın nedense ismini vermediği bu karakter bana Conan ortamına taşınmak için yalvarıyormuş gibi gelmişti. Böylece hemen REH ajansı Glenn Lord ile kontakt kurdum. Bana "Gölge"nin fotokopilerini yolladı.

Bu yardımcı karakterin adının "Rogatineli Red Sonya" olduğunu ve öyküde Kanuni Sultan Süleyman'ın metresi Sophia'nın savaşçı ikiz kardeşi olarak geçtiğini gördüm... Öyküye bayıldım, karaktere taptım ve ismine de vuruldum!

Yine de ismini değiştirdim.

Conan'ın yeni dostu ve zaman zaman da dövüş arkadaşının "Gölge"deki karakterin tıpa tıp aynısı olmaması gerektiğini düşündüğüm için, adını "Sonya"dan "Sonja"ya* çevirdim. Ve ölümsüzlüğünü de bir bakıma bu "Red Sonja" adıyla kazandı... Ya da en azından otuz yıldan beri böyle oldu.

Hatırlıyorum... Hem öykü hem de Red Sonya/Sonja Barry'i çok heyecanlandırmıştı. Howard'ın öyküsünü yer yer değiştirdik (kuşatma altındaki şehirdeki - şehir de Makkalet olmuştu - ikiz kız kardeş mesela) ancak düşmanın adını değiştirmeyip, maceranın akbabasını Mikail Oğlu olarak bıraktım. Bu arada Conan ve Red Sonja'nın ilişkisi orijinal öyküde Kalmbach ile Red Sonya arasında yaşananların %99 oranında aynısı olarak korundu. Barry de kızı hem güçlü hem de göz alıcı çizerek maceraya kendi katkısını yapmış oldu. Ona erkek gömleği ve 1970'lerin "en sıkı pantolonu" görünümünde Hiborya Çağı pantolonu giydirdi. Belki bir savaşçı için biraz fazla modern kaçan bir tarzdı ama kimse yadırgamadı. (Ben Barry'nin Conan'a bir köpeğe içki kupasını

fırlattırmasından o kadar da memnun sayılmazdım ama karelerde kupanın köpeğe çarpması görülmediği için sesimi çıkarmadım.)

Ve böylece "Akbaba'nın Gölgesi"nin o güne kadar yaptığımız Roy Thomas ve Barry Smith Barbar Conan sayıların en iyisi olduğunu düşündük.

Barry'nin elini bile sürmediği o sayfa hariç...

İlk karalamalara baktığımda, Barry'nin ilk Mikail Oğlu çizimlerinin Prens Yezdigerd ile konuştuğu orta karar diyebileceğim, "Gölge"nin 6. sayfasındaki karelerden ibaret olduğunu gördüm. Akbaba'nın maceraya girişi açısından zayıf kaldığını düşündüğümden, Barry'nin çizdiği sayfadan hemen önceye yerleştirilecek 6 karelik bir 5. sayfa yazdım. Bu sayfayla birlikte tüm macerayı renklendirici Sal Buscema'ya yolladım. Hem çizdi, hem de boyadı. Sonuçta Barry'li Conan sayılarında Barry'nin elinin hiç değmediği tek sayfa bu olmuş oldu.

Ama o sırada, Barry ikinci kez #24'den sonra Barbar Conan'ı bırakmaya karar verdi. Nedenlerinin en azından bir bölümünü haklı bularak, Barry ile birlikte bu yeni Smith sayısının çarpıcı olması için elimizden geleni yaptık. Barry'nin üstün çabası sayesinde "The Song of Red Sonja, Red Sonya" beraber yaptığımız sayıların içinde en iyilerinden biri oldu. Ve gururla söylebilirim ki; bu sayı tamamen orijinal bir Thomas/Smith çalışmasıdır. Bu sayının renklendirmesini bile Barry yaptı...

Biraz haşarılık da yapmıştık. Maceranın yarısından sonra kullandığımız gittikçe artan fallik sembollere bir şişe Viagra sallanabilecek kadar... Maceranın başında/daha önce Çizgiroman Kurulu altıncı sayfada bazı değişiklikler yapmamız konusunda bize baskı yapmıştı. Sonja'nın çıplak göğüslerini elleriyle kapaması yerine gömleğiyle kapamasını istemişlerdi. 3. karede de orijinal çizimlerde suyun altında kaybolmuş görünen Conan'ın ellerinin, kızın bel hizasında belini kavrar şekilde çizilmesi talep edilmişti. Barry'den 5. karenin neredeyse tamamını baştan çizmesini istemediklerine şaşmıştım... Düşünsenize, suda o patlamanın neden olduğunu sanıyorlardı acaba?

Aslında, Barry'nin 3. sayfada yaptığı "espiri"yi yememe daha çok şaşırmalıydım. Benden 4. karede bir karakterin diğerine "fışkırtıcı" dedirtmemi istemişti. O sıralar İngiltere'de mastürbasyon için kullanılan argo "fışkırtıcı" sözü, Amerika'da henüz pek bilinmiyordu. Ben de bu sözü ilk kez duyuyordum. Bu yüzden şüphelendim ve İngiltere'de ayıp sayıldığı için bu sözü kullanmamızda bir sakınca olup olmayacağını Barry'e tekrar sordum. Israrla hiçbir sakıncası olmayacağını söyledi. Ben de onun sözünü dinledim ve kısa bir süre sonra hata ettiğimi anladım (üzerinde UK damgası olan bir mektupla bildirildi). Barry'e bana yalan söylediği için çok kızmıştım ve o günden sonra gökyüzünde tek bir bulut bile olmadığını söylese, camı açıp kendi gözlerimle görmeden hiçbir sözüne inanmadım.

Ancak o sıralar kafam çok daha önemli konularla meşguldü. İlk karım Jean ile dört yıllık evliliğimizin ardından iki ya da üç kez tekrarlanacak ilk ayrılığımızı yaşıyorduk. Barry'nin 13. sayfada bana ayırdığı şiirsel bölümü yazmakta çok zorlanıyordum.

Ve #24 sonunda Barry yine gitmişti...

Onun yerine, son birkaç yıl içinde Marvel'ın en büyük çizerlerinden biri olmuş olan "Büyük John" lakaplı Buscema geldi. Bu dizilerin ilk cildinde söz edildiği gibi, John, Barbar Conan'ın ilk çizeriydi ve yayıncımızın cimriliği yüzünden daha hesaplı bir çizer aramak zorunda kaldığımızda, Barry de yıldızını parlatacak bir fırsat elde etmişti.

Çizgiroman o sıralar en iyi satanlar arasındaydı ve üstelik Marvel bir holdinge satılmış, Stan Lee yayıncılığa terfi etmiş ve ben de genel yayın yönetmenliğine getirilmiştim. Artık eskisi gibi Robert E. Howard ajansına sayı başına ödediğimiz 200 $'ı çıkarmaya çalışmamıza gerek kalmamıştı. John yurt dışındaydı.

Çinileme işini, kendi çizimlerini pek çok çizerden çok daha iyi ve kendi istediği gibi detaylandıran kardeşi Sal'in yapmasını önerdi ve Stan'le ikimiz de bunu memnuniyetle kabul ettik. John'ın Conan'da çıkardığı iş, Barry'nin yalnız elindeki işe konsantre ve neredeyse takıntılı denilebilecek detaycılığından yoksundur. John bir sayfaya bütün gününü ya da daha fazla zamanını ayırmazdı ama çizimleri en az Barry'ninki kadar hatasız ve öyküleştirmesi de en az Barry kadar iyidir.

Stan beni daha önceden arayıp Barry gittiğinde Barbar Conan'ın ne olacağını sormuştu.

Ben de hiç tereddütsüz, "Sanırım daha az ödül alacağız ama daha çok satacağız" diye cevap vermiştim.

Stan'in de bildiği gibi bu Barry'e atılmış bir laf değildi. Stan'in de benim de Barry'nin sonsuza dek Conan çizmesine hiçbir itirazımız yoktu, aslında satışlar da iyi gidiyordu. Ama ben John'un tarzının daha iyi satacağını düşünüyordum. Ve haklı çıktım (her zaman haklı çıkmasam da), sonraki birkaç yıl boyunca Barbar Conan satışlarını sürekli arttırarak Marvel'ın en çok satanlarından biri oldu. Şirket 1970'lerin ortasında karakterlerden üçü için rozetler tasarlamaya karar verdiğinde seçtikleri üç karakter; "Spiderman", "Hulk" ve "Conan" oldu.

İdealde benim "Hiborya Savaşı" ya da "Tarım Savaşı" diye adlandırdığım macerayı Barry ile birlikte tamamlamalıydık ama bu artık mümkün değildi. Yine de iyi bir iş çıkarmayı başardık. Bir sayı sonra Sal Buscema işten çekildi (galiba diğer işlerinin yükünden dolayı) ve yerine o zamanlar Chua soyadını kullanan Ernie Chan geldi. John Ernie'nin çizimleri çinileme tarzından pek hoşlanmıyordu ama Ernie, Stan ve ben ne dersek onu yapmaktaydı. John'un nispeten sade ve basit sayılabilecek çizimlerini detaylarla zenginleştiriyordu. Böylece hem John'un İntikamcılar ve Gümüş Kayakçı maceralarında çıkardığı işi hem de Barry'nin önceki Conan sayılarındaki işlerini sevenlere hitap edeceğimizi umuyorduk. Sonuçta amacımız Barry'nin işlerini taklit etmek ya da John'un işinin üzerine sünger çekmek değil, çizgi roman satmaktı... Ve işe yaradı da. Doğrusunu isterseniz, ben Ernie'nin John'un çizimleri üstündeki çalışmalarını John'un kendi başına yaptıklarından çok daha başarılı bulmuşumdur.

Ayrıca birkaç sayılık destansı maceranın sona ermesinden de memnundum. Göklere çıkarılan Tarım'in akli melekeleri pek yerinde olmayan, iki tarafın elde etmek için savaşırken çok kişinin ölümüne

neden olmuş neredeyse beyinsiz bir rehin olduğu ortaya çıkmıştı. Ve arkadaşım yazar Archie Goodwin maceranın son karesi ve dinin insanoğlunu savaşmaya iten etkisinden dem vuran savaş hakkındaki son söz için beni tebrik ettiğinde, bu sayının Buscema, Smith veya Picasso tarafından çizilmesi umurumda olmayacak kadar mutlu olmuştum.

Yine de, Barry'nin Conan ile işinin henüz bitmediğini biliyordum. Kitaptan ikinci kez ayrılacağını açıkladığı gün Barry ile yayıncı Martin Goodman'ın birinci sayıdan sonra yayından kaldırdığı siyah beyaz çizgiroman Savage Tales'i tekrar canlandıracak bir Conan macerası hazırlamaya karar vermiştik.

Hem Çizgiroman Kurulu ile mücadele etmek zorunda kalmayacak hem de maceranın uzunluğuna biz karar verebilecektik. Hatta bir sayıyı aşıp dizi haline gelse bile, maceranın kendi uzunluğuna karar vermesine de izin verebilirdik. Uyarlamaya karar verdiğimiz (belki de Barry'nin ısrarıyla) Robert E. Howard öyküsü "Kızıl Tırnaklar" idi. Bu pek az kılıç sahnesi içeren, daha fazla seks ve şiddetle dolu bir öykücüktü. Barry ile öykünün üzerinde tartıştık ama ben genelde Barry'nin içgüdülerine güvenirdim. Bu yüzden işin gidişatını onun ellerine çekinmeden teslim ettim. O da bunu memnuniyetle kabul etti. İhtiyaç duyduğu anda onun yanında olacağımı, öyküyle ilgili her şeyi benimle birlikte gözden geçirebileceğini gayet iyi biliyordu. En azından ben öyle sanıyorum...

Kaçınılmaz bir şekilde karşımıza sorunlar çıktı. En küçüklerinden biri sayı #2'nin kapağındaki ibarede "üç ayda bir" yazmasına rağmen, Savage Tales sayılarının yayın sıklığının dört ayda bir de olabileceği şüphelerimizdi.

Ayrıca siyah beyaz yayınlanan dergilerin bile son teslim tarihleri vardır. Barry'nin çizim ve renklendirmeye harcadığı efor bir Tibet öküzünü bile yerinden oynatabilecek güçteydi. Teslim tarihi hızla yaklaşırken ikinci sayıya girecek bölümü düşündüğünden biraz erken bitirdi diye hatırlıyorum. Üstelik Savage Tales'i birinci sayıdaki "Man-Thing" (Bataklık Canavarı), "Ka-Zar" ve diğer unsurları çıkarıp tamamen bir kılıç ve büyü dergisine dönüştürmüş olmama rağmen... Ayrıca Barry ilk bölümün son üç ya da dört sayfasının sadece kurşun kalemlerini (o da oldukça kabaca) yapabilmişti ve biz de Pablo Marcos'tan bu sayfaları tamamlamasını rica etmiştik. Pablo gerçekten çok başarılı bir iş çıkardı ve çok az kişi değişikliğin farkına vardı.

Gerginlik anlarından biri de şirketin başında bulunan Stan Lee'ye tamamlanmış ilk bölümü gösterdiğim zamandı. Valeria'nın atını bir su birikintisine doğru sürüp, at indiği, çevresine bakıp küçük bir kayanın üzerine çıkıp tekrar çevresine bakındığı ve aşağı indiğinde karşısında Conan'ı bulduğu 2. ve 3. sayfaları beğenmedi. Oysa kayanın tepesinde üzeri yapraklarla örtülmüş bir iskelet de vardı ama bütün bu sahneler Stan'in zevkine göre çok hareketsiz kalmışlardı. Ben olsaydım bu sayfaları bu şekilde çizmeyeceğimi itiraf ettim ama Barry'nin uyarlamayı Robert E. Howard öyküsüne sadık kalarak yaptığını ve bu konuda ona kesinlikle katıldığımı da ekledim. Stan başını sallamakla yetindi. Sayfaların daha çok işi vardı ve herhangi bir değişiklik için yeterli zamanımız yoktu. Ama...

(İşin ilginç yanı, yukarıda sözünü ettiğim zamanlama sorunlarımıza rağmen Barry hâlâ kendi Robert E. Howard şiiri "Kimmerya" uyarlamasını, Conan'ın yanında pek önemli olmadığı halde çizmeye de devam ediyordu. Bu iki işi bir arada götürmeyi nasıl başardığını inanın hiç anlayamadım... Şiirdeki birkaç kelimeyi kendi kafasına göre değiştirmesi hoşuma gitmemiş olsa da, gerçekten harika bir iş çıkardı. Barry'nin kullandığı yazı karakterini bulabileceğimi bilsem, düzeltmesi için ısrar ederdim. Her şeyin bir sınırı var)

Savage Tales macerasının ikinci ve üçüncü sayıları arasındaki dört aylık zaman dilimi tanrının bir armağanıydı (Crom'un bir armağanı mı demeli?). Bu zaman aralığı olmasaydı Barry'nin Kızıl Tırnaklar'ın bu sayıdaki çizimi zamanında tamamlayabileceği konusunda ciddi kuşkularım var. Hatta dördüncü sayıda bile sıkışabilirdik.

Stan'le yaptığımız küçük toplantıda tartıştığımız konu orada bitmedi. Savage Tales #2'nin satış raporundaki rakamlar oldukça iyiydi. Stan'e hareketsiz bulduğu girişin bize bir zararı dokunmadığını söylemekten geri duramadım. Bana pek kulak asmadı. "Başlangıç heyecanlı olsa herhalde çok daha iyi satardı" dedi. Yürüttüğü mantığa karşı çıkamayacağıma karar vererek (ve böyle bir şey yapacak kadar aptal olmadığım için) konuyu uzatmadım. Zaten Stan, Barbar Conan konusunda Barry ve bana hep destek olmuştu ve önemli olan da buydu.

Yer darlığından dolayı Barry'nin Kızıl Tırnaklar'da çıkardığı iş için bir şey söylemedim. Ayrıca güçlü olduğu kadar kendine özgü sanatı kendini konuşturuyor. Barry son sayfalarda yeri köşeli taşlarla çizerken de işini savsatmaz. Yerin perspektifi de vahşete üç boyutlu bir hava vererek gerçeklik katıyor. Ölüler bu zeminde sürüklenir, arkalarında kırmızıdan siyaha çalan kan lekeleri kalır ama böylece dökülen kan da gerçeklik kazanır.

Kızıl Tırnaklar'ın çizgiroman uyarlaması bir şaheserdir. Birkaç yıl içinde Marvel'ın bu macerayı iki kez daha yeniden bastığını (renkli) görmek beni çok mutlu etmişti. Bu Dark Horse basımında 1970'lerin en etkili çizgiromanları olarak Barbar Conan ve Savage Tales maceralarının ilk ve muhteşem günlerine saygı kabilinden baştan yayınlanması da aynı şekilde memnun etti ve gurur duydum.

Bu işin bir parçası olduğum için çok mutluyum... Ve yayının sonraki ilk iki yıl içinde elde ettiği ticari başarı ile birlikte Barry Smith'in Conan çizme şansını yakalayarak bir daha çizer olarak hiçbir zaman ikinci tercih olmayacağını ortaya koyabilmesinden her zaman mutluluk duyacağım!

Roy Thomas, 1965 yılından beri çizgiroman alanında yazar ve sıklıkla editör olarak çalışmış ve 1972-74 arasında Marvel Comics'te genel yayın yönetmenliği yapmıştır. Çeşitli Marvel Conan dergileri ile DC ve Marvel'daki II.Dünya Savaşı süper-kahraman yayınlarını en gözde işleri olarak tanımlarken, Smith, Kane ve Buscema ile birlikte yaptığı Conan dergilerinin, Hollywood'da Kimmerya ile ilgili yapılan her türlü işten daha iyi olduğuna inanır... ama onun için her zaman önemli olacak tek şey Conan ve Robert E.Howard hikâyeleridir. Roy, karısı Dann ve şüpheli bir biçimde "Kara Köpek"i andıran Alman çoban köpeği Calhoun (Zula olarak da bilinir) ile birlikte, Güney Carolina'da, evcil hayvan kaynayan çiftliğinde yaşıyor.

*Her ne kadar Roy Thomas burada y harfi yerine j koyarak ismi değiştirdiğini söylese de gerek orijinal dergide gerekse daha önce ülkemizde yayınlanan Conan'larda isim Red Sonya olarak geçtiği için biz de aynı şekilde kullandık.

BARBAR GERİ DÖNDÜ!

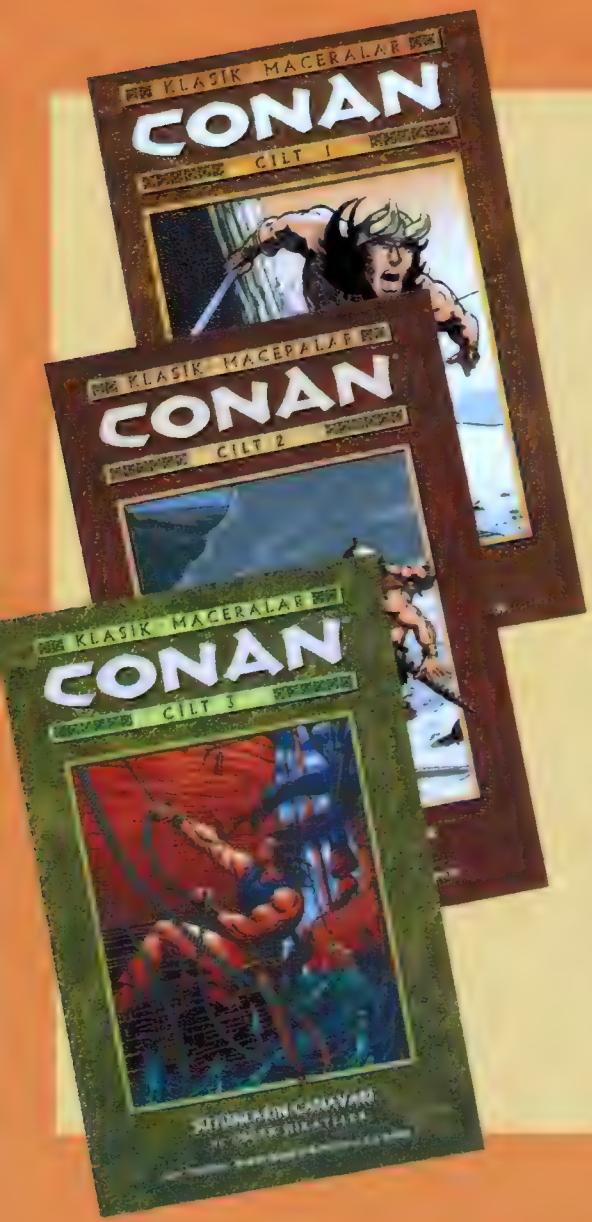

Robert E. Howard'ın yarattığı en güçlü karakter geri döndü! Savaş meydanında doğan, kaderinde kral olacağı yazılı kuzeyden gelen bu savaşçı, yoluna çıkan ölüme meydan okuyor. Adı efsane, gücü ve cesareti karşısında hiçbir şey duramıyor.

Maceracı... Korsan... Barbar... **CONAN!**

Onu altetmek için kokuşmuş krallardan, aklını yitirmiş büyücülerden fazlası gerekiyor ve tüm engeller genç vahşinin önlenemez gazabı karşısında yok olmaya mahkûm.

Senaryoları Roy Thomas tarafından Robert E. Howard'ın hikâyelerine dayanılarak hazırlanan ve Barry Windsor Smith tarafından çizilen **CONAN**'ın ilk maceraları yeniden renklendirildi. "Klasik Maceralar" dizisinin ilk üç cildi çıktı. Sakın kaçırmayın!

TAMAMI RENKLİ, KUŞE KÂĞIT CONAN CİLTLER LÂL KİTAP KALİTESİYLE SEÇKİN KİTABEVLERİNDE...

lâlkitap

TUZAKLAR ORMANI,
KORKU,
NEHİRDEKİ ALTIN

3 KİTAP BİRARADA,
TAM 384 SAYFA,
KLASİK MACERALAR...

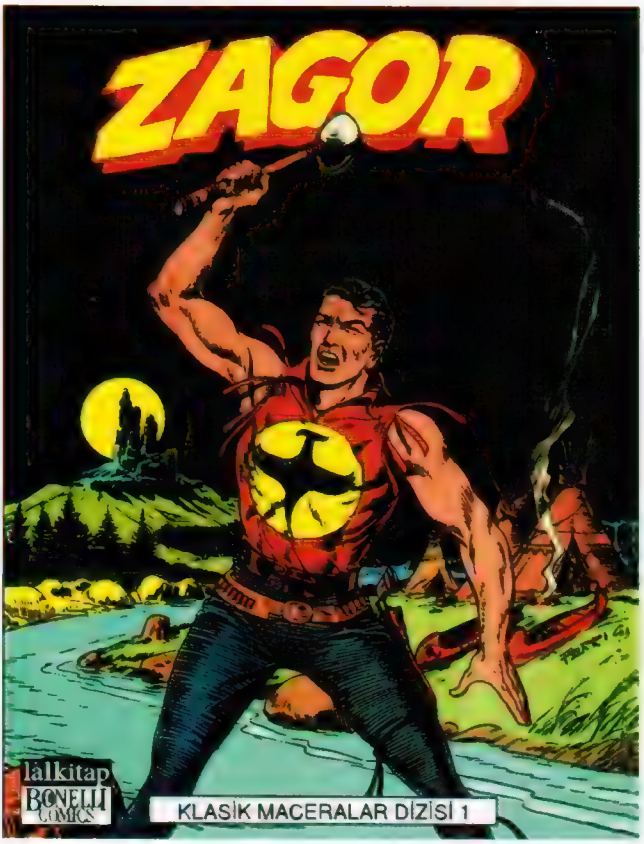

ZAGOR KLASİK MACERALAR DİZİSİNİN 1. CİLDİ
TÜM SEÇKİN KİTABEVLERİNDE VE
ÇİZGİ ROMAN SATIŞ NOKTALARINDA...

MARTIN MYSTÈRE
YENİ SERİ

HER AYIN 15'İNDE
LÂL KİTAP KALİTESİYLE
GAZETE BAYİİLERİ
VE ÇİZGİ ROMAN
SATIŞ NOKTALARINDA.
SAKIN KAÇIRMAYIN!

ATLANTİS
MARTIN MYSTÈRE
İMKÂNSIZLIKLAR DEDEKTİFİ
YENİ
İMKÂNSIZLIKLAR DEDEKTİFİ
İMKÂNSIZLIKLAR DEDEKTİFİ
İMKÂNSIZLIKLAR DEDEKTİF

ZAGOR
YENİ SERİ

HER AYIN 1'İNDE
LÂL KİTAP KALİTESİYLE
GAZETE BAYİİLERİ
VE ÇİZGİ ROMAN SATIŞ
NOKTALARINDA.
SAKIN KAÇIRMAYIN!

ZAGOR
ÖZEL SERİ

HER AYIN 15'İNDE
LÂL KİTAP KALİTESİYLE
GAZETE BAYİİLERİ
VE ÇİZGİ ROMAN
SATIŞ NOKTALARINDA.
SAKIN KAÇIRMAYIN!

WESTERN'DE
YEPYENİ BİR SOLUK:
VAHŞİ BATI İLE KIZILDERİLİ
EFSANELERİNİ VE FANTASTİK
ALEMLERİ POTASINDA ŞAŞIRTICI
ŞEKİLDE ERİTEN
BÜYÜLÜ RÜZGAR'DA
KIZILDERİLİLERİN ARASINDA
YAŞAYAN NED ELLİS (BÜYÜLÜ
RÜZGAR) VE GAZETECİ
ARKADAŞI POE'NUN
MACERALARINI OKUMAYA
DOYAMAYACAKSINIZ!
HER AYIN 15'İNDE
LÂL KİTAP KALİTESİYLE GAZETE
BAYİİLERİ
VE ÇİZGİ ROMAN
SATIŞ NOKTALARINDA.
SAKIN KAÇIRMAYIN!

TÜRKİYE'NİN TEK AYLIK
BİLİM KURGU ÇİZGİ
ROMAN DERGİSİ
NATHAN NEVER
GELECEĞİN DÜNYASINDA
GEÇEN MACERALARI İLE
SİZLERİ
HER AYIN 15'İNDE
LÂL KİTAP KALİTESİYLE
GAZETE BAYİİLERİ
VE ÇİZGİ ROMAN
SATIŞ NOKTALARINDA
BEKLİYOR.
SAKIN KAÇIRMAYIN!

KORKUSUZ VE SEVİMLİ PİLOTUMUZ

MISTER NO

PIRPIRIYLA SİZLERİ MACERADAN MACERAYA UÇURACAK!

HER AYIN 1'İNDE LÂL KİTAP KALİTESİYLE GAZETE BAYİİLERİ

VE ÇİZGİ ROMAN SATIŞ NOKTALARINDA!

SAKIN KAÇIRMAYIN!

BÜYÜK USTA SUAT YALAZ'IN EFSANEVİ KAHRAMANI

KARAOĞLAN,

BAYBORA, BALABAN, ÇALIK VE TABİİKİ BAYIRGÜLÜ İLE SİZLERİ ORTA ASYANIN

BOZKIRLARINDA, TARİHİN MACERA DOLU SAYFALARINDA

KEYİFLİ BİR GEZİNTİYE ÇIKARIYOR.

HER AYIN 1'İNDE LÂL KİTAP KALİTESİYLE GAZETE BAYİİLERİ

VE ÇİZGİ ROMAN SATIŞ NOKTALARINDA.

SAKIN KAÇIRMAYIN!

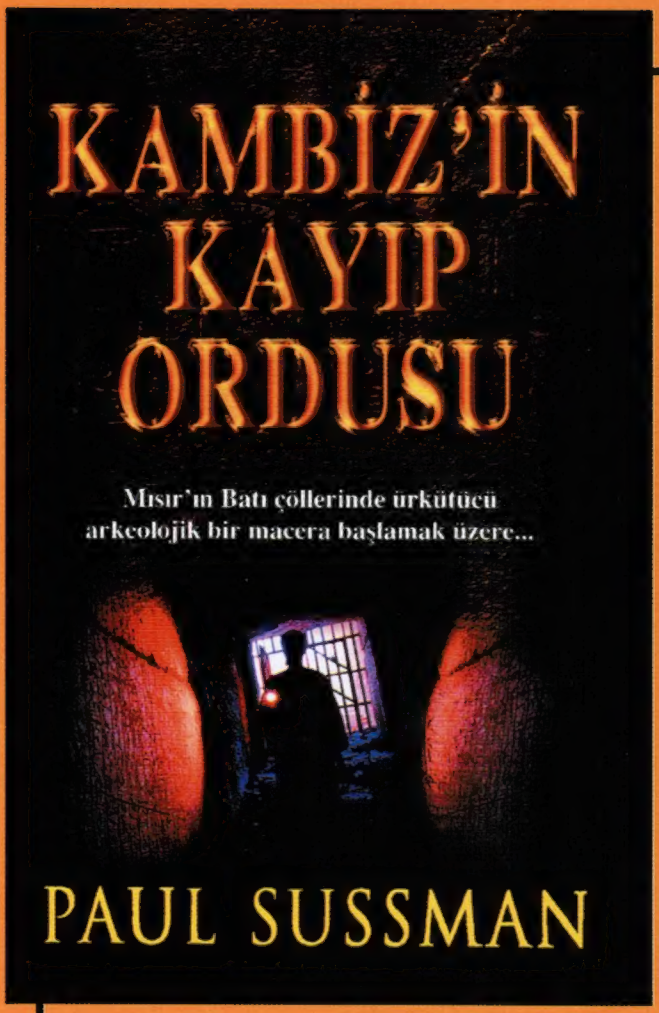

523 yılında, Pers imparatoru Kambiz, Mısır'ın batı çölüne bir ordu gönderir. Efsaneye göre, Büyük Çöl Denizi'nin ortasında bir yerde, bir kum fırtınasına yakalanan ordu, yok olur. Elli bin asker kaybolmuştur.

İki bin beş yıl sonra, Luksor'da, Nil kıyılarında bir ceset bulunur, Kahireli bir antikacı vahşice katledilir ve bir İngiliz arkeolog öldürülür.

Önceleri olaylar birbirinden bağımsız gibi görünmektedir. Ancak, Luksor Polis Departmanı'ndan Müfettiş Yusuf Khalifa şüphelenmiştir. Arkeolog'un kızı Tara Mullray'de öyle... Her ikisi de, gerçeği gün ışığına çıkarmaya çalışırken kendilerini çaresizce bir yaşam savaşı verirken bulurlar düşmanlarının yanı sıra, kendi geçmişlerinin hayaletleriyle de karşılaşmak zorundadırlar.

Kaybolan bir orduyu anlatan efsanelerden, antik hiyerogliflere, Nil sularından Kahire'nin arka sokaklarına uzanan olaylar örgüsü... Khalifa ve Mullray'in şiddet, entrika ve ihanet labirentinde kayboluşları... Onları batı çölünün kalbine sürükleyen olaylar zinciri ve antik dünyanın en büyük gizemlerinden birinin aydınlanışı...

Kambiz'in Kayıp Ordusu'nu çok beğeneceksiniz!

Akıcı bir dille anlatılan ve Mehmet Harmancı'nın duru Türkçe'siyle dilimize aktarılan "Kambiz'in Kayıp Ordusu"nu, polisiye bir roman merakıyla okuyacak, kendinizi olayların heyecanlı akışına kaptırmaktan alıkoyamayacaksınız.

"KAMBİZ'İN KAYIP ORDUSU"

lâlkitap KALİTESİYLE

SEÇKİN KİTABEVLERİNDE!

Pek az kişi Conan'ı tehlikelerle dolu yolunda izledi ve daha da azı, onun hikâyesini anlatabilecek kadar hayatta kaldı. Ancak biri, barbara eşlik etmekten çekinmedi. Cesaret ve güzelliğiyle erkekleri büyüledi. Bu kadın, Hiborya'dan dövüşerek gelen bir dişi şeytandı - **Red Sonya!** Doğunun efsanevi savaşçı kadını ile Kuzeyli barbar birlikte büyük bir maceranın içine atıldılar!

Bu albümde "Kharam Akkad'ın Aynaları" ve "Griffin Saati" hikâyelerini Conan'ın efsanevi çizeri John Buscema'nın tadına doyulmaz çizgileriyle okuma imkânı bulacaksınız... Marvel'ın **Barbar Conan** dizisinin 23-26. sayıları ile "Kızıl Tırnaklar" macerasının yer aldığı 4. cildi beğeneceğinizden eminiz.

ISBN 975-6535-14-8

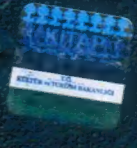

lâlkitap

18.000.000 TL
18,00 YTL